

τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἵνα ἴδῃ ἐπανερχόμενον τὸν Ἀρικόιον.

B'

Κίνησις καὶ θόρυβος ἐπεκράτει ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ πολυάριθμοι διαβάται μετέβαινον κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις, σπεύδοντες εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν ἢ συμπληροῦντες τὰς προμηθείας τῶν ἐνόσφ διήρκει ἔτι ἡ πρῶτὴν δρόσος, αἱ δὲ οἰκίαι ἔριπτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προστατευτικὴν σκιάν. Οἱ ἱερεῖς μετέβησαν εἰς τοὺς ναοὺς, βαδίζοντες ἐν τῷ μέσῳ τῆς λεωφόρου μὲ βῆμα ἐπίσημον καὶ βραδύ, καὶ ἀτενίζοντες μετὰ καταφρονήσεως τὴν οὐτιδανὴν ἀγέλην τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τῶν θεῶν. Ἐν τούτοις τινὲς ἐξ αὐτῶν, θεράποντες θεότητος ἦττον σεβαστῆς, ἐπομένως ὀλιγώτερον πλούσιοι καὶ ὀλιγώτερον ἀλαζῶνες, ἐβάδιζον κατὰ μῆκος τῶν οἰκιῶν, ἰστάμενοι ἐνίοτε πρὸ τῶν καταστημάτων, ἀτενίζοντες μετὰ πόθου τὰ διάφορα τῆς ὀρέξεως αὐτῶν ἀντικείμενα καὶ συνδιαλεγόμενοι οἰκειῶς μετὰ τῶν ἐμπόρων ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ τύχῃσι μικροῦ τινος δώρου.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐγγύς ἐξοχῆς, ἀγνωρίζομενοι ἐκ τῆς ἀπειροκάλου αὐτῶν περιβολῆς καὶ τοῦ βαρέος βαδίσματος, ἔβαινον εἰς τὰς προαστεῖους συνοικίας, ἀφοῦ ἀπέθετον τὰ ἐδωδῖμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γωνιοστατῶν τῶν μεταπρατῶν. Οἱ δούλοι, μὲ τὸν χιτῶνα ἀνυψωμένον καὶ κατάφοροι ἐκ κανίστρων ἐπανήρχοντο ἐκ τῆς ἀγορᾶς σπεύδοντες ἐπὶ τῷ φόβῳ μαστιγώσεως. Οἱ δικηγόροι μετέβαινον εἰς τὴν Ἀγορὰν φέροντες ὑπὸ μάλῃς ὀγκώδεις δικογραφίας προσδεδεμένας διὰ δερματίνων λωρίδων. Οἱ κουρεῖς, ζῶχοι καὶ εὐκίνητοι, ἀνεμιγνύοντο εἰς τὸ πλῆθος, φυσῶντες ἀπαύστως εἰς μικρὰς ἐκ χαλκοῦ λεκανάς, ἔνθα ἐθέρμαινον τὰς πρὸς βοστρύχισιν ψαλίδας.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀπασχολημένων καὶ θορυβούντων τούτων ἀνθρώπων, παρετήρει τις νεανίας, ἀτάκτως ἐνδεδυμένους, μὲ τὴν κόμην ἀκτένιστον καὶ ὠχρὸν τὸ πρόσωπον. Οὗτοι ἦσαν οἱ ἐκδεδιτημένοι, οἵτινες ἐπανήρχοντο ἐκ τῶν καταγωγῶν.

Κομφὸν φορεῖον ἐφάνη εἰς τὴν ὁδὸν· τούτου δὲ προσηγῆτο καὶ εἶπετο πολυάριθμος συνοδία θεραπόντων. Πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀρικούου κατῆλθέ τις. Ἦν δ' οὗτος ἐνδεδυμένος ποικιλόχρουν ἐσθῆτα καὶ ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δικτυωτὸν κέλυμα ἐκ χρυσῶν νημάτων. Ὁμοιάζε πρὸς γυναικὰ ἐκ τῆς φωνῆς, τοῦ βαδίσματος καὶ τῶν τρόπων· ἀλλ' ὁ Εὐμορφος ἀνεγνώρισεν ὅτι ἦν εἰς τῶν Συρίων εὐνοῦχων, οὗς ὁ αὐτοκράτωρ ἔφερεν εἰς Ρώμην. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει του, ἔσπευσε νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸν παρὰ τῇ Φαύστᾳ. Ὁ εὐνοῦχος ἰδὼν αὐτὴν ἐκάμμυσε τοὺς ὀφθαλμούς, οἷον ἐθαμβωθείς ὑπὸ ἀπλέτου φωτός· προσέκλινε καὶ ἐνεχειρίσειν αὐτὴ τὴν περγαμηνήν, ἣν ἐκόμιζεν. Ὁ Ἡλιογάβαλος συνεκάλει εἰς συνεδρίαν σπουδαίαν τὴν Γερουσίαν τῶν γυναικῶν, ἣν εἶχε συστήσει, ἣ δὲ σύζυγος τοῦ Ἀρικούου καὶ ἡ ἀνεψιά

τῆς προσεκαλοῦντο νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ παλάτιον ἔνθα ἐγίνοντο αἱ συνεδριάσεις.

Αἱ τοιαῦται συναθροίσεις ἦσαν συχναί, οὐδεὶς δ' ἐξέπλησσετο. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ὁ Ρωμαϊκὸς λαὸς ἦν εἰθισμένος εἰς παρόμοια θεάματα καὶ ἀδιαφόρως ἀπεδέχετο πᾶσαν ἰδιοτροπίαν ἢ παραλογισμόν. Οἱ Νέρωνες, οἱ Καλιγούλαι, οἱ Δομητιανοί, οἱ Κόμοδοι μὴ δὲν εἶχον διέλθει ἐν μέσῳ τῶν τέκνων τοῦ Ρωμύλου περιβεβλημένοι πορφύραν καὶ ὡς θεοὶ προσαγορευόμενοι;

Ἀναμένονσα τὴν ὄραν τῆς συνελεύσεως, ἡ Φαῦστα μετέβη, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν θεραπειῶν αὐτῆς, εἰς τὸ μέρος τοῦ οἴκου τὸ ἀφιερούμενον τοῖς λουτροῖς καὶ τῷ καλλωπισμῷ.

Ἔστη πρῶτον εἰς πρώτην τινα αἴθουσαν, τὸ ἀποδυτήριον, ἔνθα ἀπεξεδύθη τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, ἐνῶ μίκα τῶν γυναικῶν τῇ ἀφήρει τὰ κοσμήματα ἅτινα ἀπέθετεν ἐπὶ ἐπιχρῶσου δίσκου. Σπανίως ἡ Φαῦστα ἐποιεῖτο χρῆσιν θερμῶν λουτρῶν, προτιμῶσα τὰ ψυχρὰ ὡς ὠφελιμώτερα τῇ τοῦ σώματος καλλονῇ. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀποδυτηρίου μετέβη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ λουτρόν. Ἦν δὲ τοῦτο εἰς αἴθουσαν κυκλικήν, ἣς οἱ τοῖχοι ἐκαλύπτοντο διὰ πλατειῶν ἐξ ἐστὶλθωμένου μετάλλου πλακῶν, χρησιμευσῶν ἀντὶ κατόπτρων· δι' ὧν ὁπῶν δ' ἐντέχνως κεκλεισμένων ἐν τῷ θόλῳ, εἰσῆρχετο ἡδὺ φῶς. Ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης ὑπῆρχε βαθεῖα καὶ πλατεῖα δεξαμενὴ, ἐσακαμμένη εἰς τὸ ἔδαφος, εἰς ἣν κατήρχετο τις διὰ πλειόνων μαρμαρίνων βαθμιδῶν.

Ἡ Φαῦστα, ὀρθία ἐπὶ τῆς πρώτης βαθμιδος, ἔστη ἐπ' ὀλίγον ἀκίνητος, μειδιῶσα ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς εἰκόνας αὐτῆς, ἣν τὰ κάτοπτρα παρήγουν ἐφ' ὧν τῶν τοίχων, ἐνῶ αἱ δούλαι παρέβαλλον αὐτὴν πρὸς πάσας τὰς θεάς, ἰδίᾳ δὲ τὴν Ἥραν, ἣς, ὡς ἔλεγον, εἶχε τὴν ὑπερήφανον μεγαλειότητα καὶ τοὺς ὠραίους λευκοὺς βραχιόνας. Κατῆλθεν εἶτα βραδέως τὰς βαθμιδας καὶ στηριζομένη ὑπὸ δύο θεραπεινίδων, ἐβυθίσθη πολλάκις εἰς τὸ διαφανὲς καὶ ψυχρὸν ὕδωρ.

Μετὰ τὸ λουτρόν, ἔσπευσε εἰς τὸ ἐλαϊοθέσιον, τὴν αἴθουσαν τῶν ἀρωμάτων, ἔνθα διὰ χνοῶδους ὑφάσματος ἀπεσφύργισαν τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος, αἵτινες ἔρρεον ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς οἰνοῖ βροχῇ μαργαριτῶν. Εἶτα, αἱ τὴν ἐπάλειψιν ἐντεταλμένοι γυναῖκες, ἐπήλειψαν αὐτὴν διὰ τῶν μαλθακῶν αὐτῶν χειρῶν δι' εὐόσμου ἐλαίου καὶ ἀρωμάτων.

Ἐξ ὑπερβαλλούσης φιλαρεσκείας ἡ Φαῦστα διέταξε νὰ ἐπαλείψωσιν ἕκαστον μέρος τοῦ σώματός της διὰ διαφόρου ἀρώματος. Διὰ τοῦ ἐρπύλου ἐπήλειψαν τὸν τράχηλον καὶ τοὺς ὤμους, δι' ἐλαίου σισυμβρίου τοὺς βραχιόνας, δι' Αἰγυπτίου τὰς κνήμας καὶ διὰ κινναμώμου τοὺς πόδας.

[Ἐπεται συνέχεια].

TONY.

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ

πᾶν βιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ δημοσιεύσωσι πλεόν ἢ ἄπαξ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου βιβλίου, συναποστέλλουσι καὶ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον στίχον καὶ δι' ἕκαστην δημοσίευσιν.

Ἐγγέλλεται:

Ἡ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΥΔΙΟΥ, δρᾶμα τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ - υἱοῦ, εἰς πράξεις τρεῖς, μεταφρασθὲν ὑπὸ Λεωνίδου Καρρλοπούλου. Τίτλος Δραχμῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Ἐθνικαὶ εἰκόνες», ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλλου. . . . . Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
- «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοῦρ. . . . . Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ματθίλδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνας) Εὐγενίου Σὺν. . . . . Δρ. 7 (8)
- «Ζίλ Βλά» μυθιστόρημα . . . . . Δρ. 5 (6)
- «Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἤτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμᾶς 3,50 (3,70)
- «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, υἱοῦ, μετάφρασις Λάμπρου Ἐνυλίη. δρ. 3. (3,30)
- «Ἄλιον Λεώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση δρ. 1,50 [1,80]
- «Τὰ Δύο Ἄγνα» Αἰμιλίου Ρισβούρι. δρ. 1,50 [2]
- «Ἡ Ὁραία Παρισινή» . . . . . λεπ. 60 (70)
- «Παρισίαν Ἀπόκρυφον», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίση (τόμοι 10) . . . . . Δρ. 6 [7]
- «Ὁ Διαβολο - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De Terrail . . . . . Δρ. 1,50 (1,70)
- «Μπουμπουλίνα - Ἀρχάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρακοπούλου. . . . . Δρ. 3 [3,30]
- «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλοῦ Βέρν. . . . . Δρ. 1 (1,20)
- «Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ . . . . . Δρ. 3 (3,30)
- «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιὰ καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου . . . . . Δρ. 1 [1,20]
- Ποήματα Ἰ. Γ. Τσακισιάνου δρ. 3. (3,20)
- Χρυσόδετα . . . . . » 4
- «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρίμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιήθη ἐν τῷ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήμα λ.50 [55]
- «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντιεγάτσα, δραχ. . . . . 1,50 (1,60).
- «Οἱ Μελλόνουμοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐαβιέ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. . . . . Δρ. 1,50 [1,70]
- «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἤτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιτσάρων». Τόμοι 2. . . . . Δρ. 5. [5,50]
- «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès . . . . . Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ἡ Ἡρωὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους. . . . . Δρ. 4 [4,50]
- «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2 [20]